

Forslagets endelige Vedtagelse, skal jeg kun særlig overfor en Bemærkning af det ærede Mindretal i Udvalget, som talte om, at Forslaget var saa stærkt knæsat og modtaget med Begejstring af Ministeren, tillade mig at erindre om, hvad jeg sagde ved en tidligere Behandling. Jeg erkender, at der er Trang til et Lovforslag i denne Retning. Dermed er det ikke givet, at man kan saa Lovforslaget gennemført, men der er en større Del af disse Ejendomme, som hidtil kun have været henvisste til Bankkredit, og kunde man hjælpe dem bort derfra, vilde det vist være heldigt. Det vil fra en tidligere Behandling, jeg tror i afgjorte Aar, erindres, at der er givet Oplysning om, i hvilket Omfang industrielle Ejendomme have Afgang til Kreditforeningslaan. De have nogen Afgang for visse Klasser og i nogle Foreninger, der er ikke saa lidt af den, men det er en højst ufuldkommen Afgang, baade naar man tager Hensyn til de forskellige Dele af Landet og i andre Retninger. Altsaa i og for sig er der Trang til en saadan Lov, men derfor behøver man ikke at være begejstret for den eller knæsette den i en ganske særlig Grad. Det ærede Mindretal maa erindre, at da Ministeren ikke har indbragt Lovforslaget, kan der kun være Tale om, at lade det passere uden at gøre væsentlige Erindringer derimod, og det har jeg ment at kunne gøre paa Grund af det Endringsforslag, der er stillet i Dag. Før var den nævnte Paragraf umulig, nu anser jeg den for mulig. Jeg har ikke sagt, at den var særlig god og tiltalende, og at Opgaven er løst, men jeg siger med det samme, at naar det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds (Sad) ikke har Tillid til, at Ministeren kan finde paa Taksationsregler, saa har jeg heller ingen Tillid dertil, men det er heller aldrig Ministerens Opgave, det er en stor Misforstaaelse, det er den ærede Direktion, Bestyrelsen, der skal finde paa Reglerne, og det er Ministeren, der skal approbere dem. Den ærede Ordfører fortalte sidste Gang, at jeg kunde godt tage denne Paragraf, som nu bliver ændret, thi jeg kunde blive ved at forfaste — eller vedkommende Minister, jeg vil ikke sige jeg — saa længe til, han var fornøjet med Affattelsen. Det er altsaa erkendt, at der er en Udvej; den er ikke tiltalende, men man faar nu at se, hvorledes det vil gaa i den Retning. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 6te Valgkreds nævnedes ogsaa, at Tvangsauktioner ikke vilde være en passende Værdimaaler for disse Ejendomme. Det erkender jeg, men dertil maa jeg dog bemærke, at under den Udvikling, vi nu have,

ere Tvangsauktionerne det aldrig, heller ikke for Landejendommene. Det vilde de ærede Medlemmer og de Herrer, der have med Banker og Kreditforeninger at gøre, meget godt. Nu er det blevet Sædvane, at man køber ikke en Ejendom der; der kommer som Regel ingen fremmed Køber ved Tvangsauktioner. Der kan være Undtagelser, men i Reglen venter man, til vedkommende Forening har ladet sig Pantet udlægge, og handler saa med den. Men den Omstændighed, at Tvangsauktionen ikke kommer til at afgive nogen Maalestof for Ejendommens Værdi, indeholder ikke noget Bevis for, at Ejendommen ikke kan sælges for en væsentlig bedre Pris end den Sum, der er ublaant, og som vedkommende har overtaget Ejendommen for. Det er de uheldige Forhold, vi ere komne i med Hensyn til Tvangsauktioner, og at de ville være endnu ringere overfor Ejendomme af denne Slags, indrømmer jeg. Det ærede Medlem for Holbæk Amts 3de Valgkreds (Tauber) mente paa Grund af nogle Ytringer, der vare faldne, at kunne sige, at nu var der ogsaa fra en anden Side fremsat en Erkendelse af, at Industrien ikke stod paa noget naturligt Grundlag her i Landet. Det er ikke mig, der har brugt denne Ytring, og altsaa har jeg ingen Anledning til særlig at dvæle derved, men da den er falden, vil jeg dog protestere mod dens Berettigelse. Deraf, at man ønsker til en vis Grad at beskytte den indenlandske Industri, følger ingenlunde, at den ikke har en naturlig Position. Det kan være nødvendigt bl. a. for at opretholde, hvad der er af internationale og reciproke Hensyn, men det vilde være meget sørgeligt, om man skulde komme til den Erkendelse, at Industrien ikke havde noget naturligt Grundlag her i Danmark. Der kan være Industrier, om hvilke man maa sige, at de ikke ere naturlige for Landet, men der er mange andre, som ere højst naturlige, og jeg troede, der var en fælles Erkendelse af, at alt, hvad der knytter sig til vore naturlige Leveveje, Landbrug og Fiskeri med videre, vare naturlige Industrier her i Landet. (Afskyldelse). — Ja, jeg mener ikke, det var det ærede Medlem, der sagde det, men jeg henbender min Bemærkning til det ærede Medlem. Deraf, at det er naturlige Industrier, følger ikke, at man kan slette enhver Beskyttelse ud paa Toldloven. For Resten er det et Forhold, der vedkommer mig mindre, men da det ærede Medlem har fremdraget det og mente at være saa glad derved, saa siger jeg, at mig har det ærede Medlem ikke Spor af overbevist.